

i hvilken Uroen ligger og ulmer, og naar der er gaaet endnu et Stykke Tid, slaar det ud. Jeg tager ikke fejl i den Opfattelse, at det, som Landmændene i de første Krigsaaar følte som en Uret, støttet noget ved det, som man har kaldt Jagten paa Landmændene, egentlig var det, der slog ud i disse Møder. Jeg tillægger imidlertid ikke Bevægelsen for at danne den omtalte Forening saa stor Betydning; men mere Betydning tillægger jeg det, som den er Udtryk for, nemlig at man er utilfreds med den Politik, der blev ført i de første Krigsaaar, hvorved Landbruget og særlig de, der trængte mest til det, ikke fik det økonomiske Rygstød, som de daarlige Tider paakrævede. Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Indenrigsminister har Ret, naar han hævder den lige Linie, der har været i Regeringens Politik. Jeg synes, det er saa aabenbart nu, hvor man har Sagen lidt paa Afstand, at se det Brud, der er mellem den Fremgangsmaade, der blev anvendt overfor Høsten 1914 og Høsten 1915, og den, man anvendte de to følgende Aar, hvor man erkendte, at det maatte være en Samfundssag at skaffe alle billigt Brød og billigt Flæsk. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde sparet Landet for utalte Millioner i de to første Aar ved at holde de lave Priser. Det kan være rigtig nok, men der er jo andre, der har maattet ofre disse Millioner, i dette Tilfælde Landbruget. Og dette er der en stærk Følelse af ude i Landet. Jeg vil derfor tillade mig i al Beskedenhed at advare den højtærede Indenrigsminister imod, naar han nu skal over og tale paa de jyske Husmænds Sendemandsmøde, der at gentage, hvad han udtalte paa de sjællandske Husmandsforeningers Sendemandsmøde, nemlig dette, at Uroen blandt Landmændene skyldes lav Egennytte. De, der skal aflevere til Samfundet og i mange Tilfælde over deres Evne, taaler ikke, at de oven i Købet bliver haanet, eller at der bliver rettet uretfærdige Beskyldninger imod dem. Det er under den givne Situation farligt, og jeg skal derfor tillade mig at advare derimod.

Jeg maa hævde overfor en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, at han har ophævet Landbrugsraadet ved en Skri-

velse til det, hvori han sagde, at han betragtede det som hævet.

Den højtærede Indenrigsminister gav en Fremstilling af Ernæringsraadets Tilblivelse og Arbejde, som jeg ikke skal gøre nogen Indvending imod. Jeg maa sige, som det er sagt af andre før mig, at jeg beklager, at Raadet ikke er lovfæstet ved Kornloven, saaledes som Landbrugsudvalget er det. Der blev, som det ogsaa er refereret af den højtærede Indenrigsminister, af Landbrugsudvalget gjort Indsigelse imod den af Ministeren fremsatte Tanke og Ønske om Oprettelse af Ernæringsraadet. Men Udvalget gik alligevel, efter at have henvendt sig til Indenrigsministeren om Sagen, ind paa at lade sig repræsentere i Raadet, og hermed har Landbrugsudvalget altsaa godkendt Ernæringsraadet. Jeg for mit Vedkommende gik ind paa at blive den ene af Landbrugsudvalgets Repræsentanter i Ernæringsraadet. Men efter at jeg har taget mod Valget, vil jeg selvfølgelig, saalænge jeg er der, yde min Medvirken, saa godt jeg kan, ud fra rent saglige Hensyn til Arbejdet for den betydningsfulde Opgave, der er paalægt Ernæringsraadet. Kornloven er jo vedtaget enstemmigt af Rigsdagen, dikteret af Forholdenes bydende Nødvendighed, og Administrationens Omfang og Betydning er skildret af Indenrigsministeren, det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa. Jeg ser det som min Opgave i Raadet at medvirke til, at denne Administration bliver saa praktisk og for Landmændene saa lempelig som muligt. Jeg minder om, at af Raadets 6 Medlemmer er de 5 Landmænd; og at ingen principielle Afgørelser eller Henvendelser til Offentligheden sker uden i Samraad med det staaende Landbrugsudvalg. I Betragtning heraf haaber jeg, at Landmændene Landet over, idet de opfylder Lovens tunge Bud, som det jo er nødvendigt, vil møde Ernæringsraadet og Landbrugsudvalgets Administration med Tillid. Fremtiden vil jo vise, om vi ved vort Arbejde kan bevare denne Tillid. Vi mødes sikkert fra alle Sider i Ønsket om, at der for Høsten 1918 ikke vil behøves en lignende Administration som for Høsten 1917, men det er jo noget, som ingen af os desværre ved noget om.